

עפ"ת (חיפה) 59498-05-25 - עיאשי מחמוד נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 59498-05-25 - עיאשי מחמוד נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 59498-05-25

עיאשי מחמוד

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[05.06.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בחיפה מיום 15.5.25, במסגרתה דחה את בקשת המערער לבטל את פסק הדין שניתן בהעדרו ביום 11.3.25 [ת"ד 476-11-24].
2. בתמצית - ביום 3.11.24 הוגש נגד המערער כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש, נסיעה בניגוד לרמזור המורה על אור אדום, וכן התנהגות הגורמת נזק. על פי כתב האישום, ביום 14.7.24 נהג המערער בקרית אתא והגיע לצומת רמזורים. באותה עת נסעו שתי משאיות ונכנסו לצומת (האחת בנתיב הימני והשנייה בנתיב השמאלי). המערער נכנס לצומת מבלי לציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, חסם את דרכה של משאית אחת, פגע בה וזו נדחפה בשל ההתנגשות ופגעה במשאית השנייה. שלושת כלי הרכב ניזוקו בשל התאונה, ושני נהגי המשאיות נחבלו ונזקקו לטיפול רפואי.
3. המערער זומן לשיבת ההקראה שנקבעה ליום 11.3.25, אך לא התייצב. לפיכך, הורשע בהיעדרו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, ודינו נגזר בו ביום. על המערער נגזרו 3 חודשי פסילה של רישיון הנהיגה, 3 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים, וכן קנס כספי בסך 1,500 ₪.
4. ביום 9.4.25 הוגש מטעם המערער לבית המשפט תצהיר לפיו רישיון הנהיגה אבד לו.
5. ביום 17.4.25 הוגשה מטעם המערער בקשה לביטול פסק הדין שניתן במעמד צד אחד. בבקשה נטען כי המערער לא ידע על דבר הדיון, כי קיימות בידי המערער ראיות המלמדות על "פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה" - לא הגיע למקום בוחן תנועה, מזכרים מולאו על ידי השוטרים במועד מאוחר יותר, אין בחומר החקירה אינדיקציה לכך שהמערער אכן נכנס לצומת בניגוד לאור אדום.
6. המשיבה התנגדה לבקשה.

7. ביום 15.5.25 דחה בית המשפט קמא את הבקשה. נקבע כי על פי אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט - המערער סירב לקבל את הזימון ביום 20.11.24. ביום 28.3.25 המציא אותו עובד דואר את פסק הדין לכתובתו הרשומה של המערער (ואף במועד זה לא אושרה קבלת המעטפה, ועל כן הודבקה במקום). נקבע כי אישור עובד הדואר מלמד על כך שהמערער זומן לדיון כדיון, המערער לא הביא כל ראיה לסתור את אישור המסירה, ואף טענות המערער כנגד האשמה - אינן מפורטות ואינן נתמכות בתצהיר. העונש שנגזר על המערער אינו חמור, ומדובר בעונש המזערי הקבוע בחוק בגין גרימת תאונת דרכים עקב נהיגה בקלות ראש.
8. מכאן הערעור. נטען כי העונש שהוטל על המערער חמור, וכי לא הייתה כל הצדקה למנוע מהמערער לקבל את יומו בבית המשפט. נטען בנוסף כי וי היה על בית המשפט קמא להעדיף את הפן השיקומי ולחורג ממתחם הענישה המקובל. עוד נטען, לראשונה, כי בית המשפט קמא לא התייחס לכך שהמערער נפסל מנהלית מלנהוג, לתקופה של חודשים ימים.
9. המשיבה סבורה כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, וכי העונש שהוטל מאוזן ומידתי.
10. שמעתי היום את טענות הצדדים, אך לא מצאתי כל עילה לבטל את פסק דינו של בית המשפט קמא. אף לא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא מיום 15.5.25.
11. המערער זומן כדיון שהתקיים בעניינו ביום 11.3.25, לא התייצב, ומכאן שבדין הרשיע בית המשפט קמא את המערער וגזר את דינו, תוך שהשית עליו עונש מתון ומידתי [למעשה, את העונש המזערי הקבוע בחוק בגין עבירות מסוג זה].
12. המערער לא הביא כל טעם המצדיק ביטול של פסק הדין שניתן בהיעדרו. לא הובאה אף ראשית ראיה התומכת בטענתו כי לא קיבל את הזימון. לא הובאה כל ראיה הסותרת את חזקת המסירה. נראה כי מאחורי הבקשה לביטול פסק הדין עומדת תקווה "לדחות את הקץ", אך אין בטיעוני המערער כל ממש. אף החשש לעיוות דין, טענות המערער בדבר ענישה מחמירה וקיצונית, או הטענות בדבר העדפת שיקולי שיקום על פני יתר שיקולי הענישה - נראה כאילו לקוחים מתיק אחר.
13. אשר לטענה בדבר היעדר התחשבות בעונש פסילה מנהלית אותו נשא המערער - הטענה לא הועלתה על ידי המערער במסגרת בקשתו לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו. לא ניתן כל הסבר לכך שהטענה עולה לראשונה בשלב הערעור, ומדוע לא ניתן היה להעלותה בפני הערכאה הדיונית. הליך הערעור נועד להעביר את החלטת בית המשפט קמא ונימוקי ההחלטה תחת שבט הביקורת של ערכאה נוספת, והוא איננו מקום לעריכת "מקצה שיפורים". אין מקום להישמע לטענה אשר לא הועלתה במועד, וללא הסבר מניח את הדעת למחדל.
14. משלא מצאתי כי נפלה שגגה כלשהיא בפסק דינו של בית המשפט קמא ובהחלטתו מיום 15.5.25 - אני דוחה את הערעור.
- המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, ט' סיוון תשפ"ה, 05 יוני 2025, בהעדר הצדדים.